

[Landbrugsministeren]

Landbrugsministrene nåede på deres møde den 28.-30. maj til enighed om de udestående spørgsmål vedrørende landbrugspriserne for 1980-81. Kompromiset blev dog indgået ad referendum, hvilket vil sige, at vedtagelsen først er bindende, når der foreligger en løsning på det britiske budgetproblem.

Dette spørgsmål blev behandlet sideløbende i Rådet (udenrigsministre), hvor man nåede frem til principiel enighed om en løsning. Også denne beslutning var ad referendum, idet repræsentanter fra flere medlemslande tilkendegav, at løsningen først måtte gennemdrøftes i deres respektive regeringer.

Disse drøftelser er endt med, at både landbrugs- og budgetkompromiset er tiltrådt af alle medlemslande, og de nye landbrugspriser vil derfor få virkning med tilbagevirkende kraft fra den 1. juni 1980.

Hermed bortfalder baggrunden for de påtænkte franske nationale støtteforanstaltninger, som derfor ikke vil blive igangsat.

Indførelsen af nationale prisstøtteordninger er i klar modstrid med principperne i den fælles landbrugspolitik, som Danmark har tilsluttet sig siden medlemskabet. Sådanne foranstaltninger kunne derfor bringe hele grundlaget for den fælles landbrugspolitik i fare. Regeringen har ikke overvejet lignende initiativer, men vil også fremover arbejde på en løsning af problemerne inden for de rammer, EF-traktaten åbner mulighed for.

Spm. nr. 892

Til *industriministeren* (29/5 80) af:

Pilgaard Andersen (FP):

»Hvad er ministerens kommentar til, at nok en stor dansk virksomhed – denne gang Lego – ikke mener, at det er forsvarligt at fortsætte firmaets udvidelser og produktion i Danmark på grund af den erhvervsfjendtlige politik, regeringen fører sig frem med?«

Begrundelse

Det er efter spørgerens mening en ganske katastrofal udvikling, der ligger i, at store danske virksomheder som f.eks. Lego helt har mistet tilliden til dansk erhvervs politik, som regeringen jo bærer det fulde ansvar for.

Skal Danmark komme op af det uføre, vi befinder os i, er det trods alt eksportvirksomhederne, man bør kæle for. Firmaet Lego

eksporterer 98 pct. af deres produkter til udlandet, hvorfor et investeringsstop i Legos danske afdeling sandsynligvis vil medføre, at firmaet satser meget hårdt på de udenlandske afdelinger. Produktionsmateriellet i den danske afdeling vil ikke blive fornyet og vil derfor efterhånden blive så nedslidt, at denne afdeling lukkes.

Det er tvingende nødvendigt at se i øjnene, at udviklingen i dansk erhvervsliv går i den ovenfor beskrevne retning, og det er derfor væsentligt at få industriministerens syn på denne udvikling.

Besvarelse (4/6 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Hr. Pilgaard Andersen beder om min kommentar til, at Lego ifølge en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten vil foretage sine fremtidige produktionsudvidelser i udenlandske afdelinger og ikke i Danmark.

Min eneste kommentar må blive, at det er beklageligt, hvis det forholder sig som her fremstillet. Regeringens politik tager sigte på at tilskynde mest muligt til udvidelse af industriens produktion og beskæftigelse her i landet og derigennem til øget valutaindtjening.

Desværre giver hverken hr. Pilgaard Andersens begrundelse af spørgsmålet eller den vedhæftede artikel i Jyllands-Posten nogen forklaring på, hvad der er den egentlige baggrund for den beslutning, som Lego hævdes at have truffet. Jeg er derfor også afskåret fra at knytte kommentarer til påstanden om, at regeringens erhvervs politik skulle have medvirket hertil.

Spm. nr. 893

Til *finansministeren* (30/5 80) af:

Tyroll (VS):

»Hvilke renteudgifter og andre udgifter har der siden 1976 og fremefter været ved statens udenlandske lånoptagning til finansiering af en valutareserve, og hvem har betalt eller kommer til at betale disse udgifter?«

Begrundelse

Af finansredegørelser, budgetredgørelser, statsregnskaber m.m. fremgår det, at statsmagten især fra 1976 og fremefter har haft